

Marleen

Eddy
Nina

Maandag 22 juli 1991.

KERELS.TIP-TIENS EN ASPI'S

PERSONAGES: BREIN, EDDY, STIP, WOELI, GINO & KIRSTEN

↳ Ann ↳ Werner ↳ Kees

(Prof. Brein is druk bezig in zijn lab. tot er plots een sirene gaat)

Brein: Eddy vlug op je plaats er is groot gevaar!!!

Eddy: Ja? Waar?

Brein: Dat weet ik nog niet maar dat kan ik dadelijk opzoeken met mijn computer, vlug de coördinaten ingeven en dan zien we wat er gaande is. Eddy, Eddy ... snel kom kijken wat er gebeurt!!!!

(dan komt woeli in beeld, Woeli ligt gewoon op de grond en er komen mensen langs die hem gewoon bedelven onder het vuil, het wordt er zelfs zo een rotzooi dat men op de duur Woeli niet meer ziet en hij begint te stikken onder het vuil hierdoor vraagt hij de hulp van prof. Brein)

Woeli: Brein help me, ik stik!!!!

Brein: Eddy ga vlug in de zoef staan dan stuur ik je naar Woeli om hem te redden.

Eddy: Er kan toch niets mis gaan in dat zoef-dinges?

Brein: belange niet en anders komt Stip je wel halen en haast je een beetje anders is het te laat!!!!!!

En Stip kun jij ervoor zorgen dat er soep is tegen dat Woeli hier is?

Stip: Tomaten, groenten of erwtensoep?

Brein: toeterniettoe soep is soep!

Nog n druk op de toets en dan moeten zowel Woeli als Eddy hier terug in het lab. zijn, zo dat is gebeurt nu hoop ik wel dat het lukt.

(Met veel lawaai komen Woeli en Eddy het lab. binnen)

Woeli: O prof. Brein hoe moet ik je bedanken je hebt mijn leven gered!

Brein: Geen dank vertel me liever wat er zoal fout gaat met het afval want als ik mij niet vergis leef jij toch van het afval?

Woeli: Ja vroeger leefde ik ervan maar nu snik, snik

Eddy: Wat nu?

Woeli: Wel nu zijn de mensen zo vuil dat ze zelfs geen rekening meer houden met de natuur of met mij?

Brein: Hoe bedoel je?

Woeli: Wel de mensen gooien alles maar door elkaar weg in plaats van het te selekteren zoals alle plastic bij plastic en glas bij glas en papier bij papier enz...

maar dat is ook nog niet alles ze gooien zelfs alles maar meer en meer op de grond terwijl er toch vuilbakken genoeg zijn!

Want door dat vuil te selekteren zouden we veel minder problemen krijgen met het milieu en ik ook met mijn maag want stel je voor al dat glas in mijn buik is toch ook niet gezond!!!

Daardoor komt het trouwens dat ik zo ziek ben.

Eddy: Ben je dan zo ziek?

Woeli: Ja het is niet meer uit te houden, als de mensen niet vlug gaan veranderen is er voor mij nog weinig hoop....snik, snik!!!!

Eddy: Zeg prof. Brein kun jij Woeli niet helpen?

Brein: Ja Eddy ik hoop van wel, want er zijn jongeren uit de groep die zich hiervoor graag willen inzetten.

Mmm...eventjes nadenken hoe heette die groep nu weeral?

Ha ja ik heb het gevonden de "natuurbeschermers" ,
zeg Stip zou jij misschien eventjes de namen van de leiders uit
deze groep in de contracten willen opzoeken:

Stip: Ja waarom niet eens kijken.... ja, dat zijn Gino en Kirsten,
willen zij soms eventjes naar voor komen?

G&K : Ja hier zijn we!!!!

Brein: Ja ik wou u vragen ofdat u met u groep zou willen meewerken
rond het project om vuil te selekteren om het daarna beter te
kunnen recycleren?

Kirsten : Ja waarom niet maar hoe kunnen wij dat doen?

Brein : Dat is heel simpel, kom Eddy leg jij het even uit...

Eddy: Ik? Wel euh... het is zoals de professor zei "het is simpel"
je zou dus met u groep er kunnen voor zorgen dat er overal op het
terrein grote bakken staan met daarop de naam van welk soort afval
daar in mag, zo wordt al het vuil geselekteerd, dat is nu toch
niet moeilijk h?

Gino : Nee zeker niet en omdat wij willen bewijzen dat wij met
onze groep nog meer kunnen, zullen wij de natuur nog een beetje
helpen door hier en daar een bloempje of een boompje te planten,
is dat niet tof?

Eddy: Och dat is ongelooflijk, dat is prachtig, dat is ...

Brein : Kom Eddy nu niet overdrijven, en Woeli wat denk je er van?

Woeli : Ik vind het tof maar ik hoop nu ook dat niet alleen de
natuurbeschermers dit zullen doen maar dat ook de rest van de
groep hieraan meewerkt, dan zal ik pas echt terug kunnen genezen!

Brein : Ja dat hopen wij ook dus iedereen aan de slag!!!!!!!

EINDE.

De derde dag :

Personages : de professor, Eddy, Mevr. Stip en een ~~duiker~~ FRANKY

De professor is, zoals altijd ijverig aan't werken.

Prof : Hé Eddy, kan jij eens op het scherm zien of er nog ergens iets aan de hand is ?

Eddy : Ja, ja professor, ik zal eens kijken !

Eddy zet de televisie op en kijkt wat rond.

Mevr. Stip kijkt mee.

Stip : Hé Eddy, stop eens even, ik dacht dat ik daar iets zag bewegen.

Eddy stopt en kijkt nu ook mee.

Eddy : Kijk nu eens professor, ik kan niet zien wat voor iets het is, het ziet er mij een vis uit.

Stip : Nee, het ziet er mij eerder een monster uit.

De professor komt nu ook kijken.

Prof : Tja, wat we daar van moeten maken weet ik ook niet !

Eddy : Misschien is het toch wel een echt monster.

Prof : Maar nee, Eddy.

Eddy : Ja maar, ik heb nog maar pas een stripboekje gelezen en daar kwam een monster in voor.

Stip : Eddy, Eddy, Eddy, geloof jij nog in sprookjes ?

Eddy : Hmmm, niet echt, maar ik heb wel schrik van heksen (hiermee bedoelt hij Miriam)

Prof : Eddy, jij bent nu toch al groot genoeg om te weten dat monsters en heksen niet bestaan.

Eddy : Wat is het dan ?

Prof : Dat zal ik eens onderzoeken.

Eddy, neem jij mijn zwembroek, mijn snorkel en mijn zwembril eens.

Eddy : Ok Professor, wil je je zwembroek met bolletjes of met hartjes?

Prof : Dat mag je zelf kiezen !

Eddy : Ik neem die met hartjes, je weet nooit. Misschien kom je wel een zeemermin tegen met zo'n mooie blonde haren.

Prof : Eddy, nu is het niet de moment om te dromen. Haast je een beetje.

Eddy : Ok.

Prof : (tegen Stip) : Dat is nogal een Chareltje, hé !

Eddy komt binnen met al de attributen voor de professor.
De professor trekt alles aan en verdwijnt dan met de
Zoefmachine.

"Zoef, Zoef, Zoef."

Wanneer de professor ter plekke is, herkent hij het
individu.

Prof : Ah, jij bent een duiker.
We hadden je niet herkend.

Duik : Ja, dat is niet moeilijk.

Prof : Wat bedoel je daarmee ?

Duik : Vroeger als ik hier kwam duiken, was het zoals een
paradijs. Het water was toen nog helder en er
waren veel vissen. Veel meer dan dat er nu zijn.
Nu zie je bijna geen vissen meer en als je er
ziet, zijn ze meestal al dood.

Prof : Het is erg, hé. Als ik je zou kunnen helpen, zou
ik het onmiddellijk doen.

Duik : Met al die olie in het water, zie je geen steek
meer. Ik zwem gewoon verloren. Ik ben nu al 5
dagen aan't zwemmen en ik vind mijn bootje niet
terug. t' Is tegenwoordig toch erg, hé.

Prof : Ja, ja, tegen wie zegt het, ik weet het ook.

Duik : Ze zouden de schepen, die de olie lozen, moeten
beboeten.

En nu moet je eens kijken hoeveel vuil er op de
bodem ligt. Overal liggen er blikjes, kapotte
schoenen, en nog veel meer.

Weet je wat ik al eens heb meegemaakt ?

Prof : Neen, ik zou het echt niet weten.

Duik : Wel, ik was eens aan't duiken en plotseling zat ik
precies in een schuimbad. Ik dacht : "Wat gebeurt
er hier allemaal ?"

En weet je nu wat het was ?

Prof : Nee.

Duik : Het was een bus afwaszeep. Iemand had ze gewoon in
de zee gegooit. Ik zat precies in een
afwasmachine.

Prof : Wel duiker, ik denk dat ik een ploeg ken die
gespecialiseerd is in watervervuiling. Ik zal eens
vragen aan de Kwiks of zij dit probleem eens onder
handen kunnen nemen.

Duik : Dat zou zeer vriendelijk zijn.

Allé professor, ik ga verder op zoek naar mijn
bootje.

Prof : Ik zal eens op mijn scherm kijken waar je bootje
is.

Duik : Hartelijk bedankt.

Prof : Daag !

De professor is weer in zijn laboratorium aangekomen met
de Zoefmachine.

"Zoef, zoef, zoef."

Prof : (tegen de Kwikjes) : Ja, beste kwikjes, ik denk
dat jullie nog veel werk zullen hebben met de

watervervuiling, hé Mevr. Stip ?

Stip : Ja, ja, ze zullen hun handen vol hebben.

Eddy : En ook hun voeten.

BIVAKVERHAAL ANNO 1991

DE VIERDE DAG (24.07.1991)

PERSONAGES : DE PROF, EEN PILOOT = Eddy (eventueel in michelin pak van ANN), VOGELS, VISSER en JUF STIP.

Sjo-Wim Hout Alphi
De prof is in zijn labo bezig. Dan komt de piloot of het michelinmanneke binnen.

PR : Haha, dag piloot. Een goede vlucht gehad ?

PI : Ja, met de vlucht was alles in orde, en ik hoop dat jouw foto's ook in orde zijn.

De prof legt nu uit waarom de piloot hier is en vanwaar die foto's komen.

PR : Wel beste kinderen, Eddy vliegt elke drie weken met zijn vliegtuig rond de aarde en onder zijn vliegtuig hangt een fototoestel. En tijdens de vlucht neemt hij dus foto's van het stuk aarde dat zich onder hem bevindt...

PI : Daarna moet ik deze foto's alleen nog maar ontwikkelen en dan kunnen we zien of er ergens op zee of in het woud iets aan de hand is... Alstublieft prof dit zijn de foto's.

De prof doet de enveloppe met foto's open en legt ze op tafel.

PR : Maar Eddy, bijna al uw foto's zijn zo zwart als de nacht ! Hebt ge ze verkeerd ontwikkeld !!!!!!!

PI : Neenene, gewoon zoals altijd.

PR : En waar hebt ge deze foto's genomen ?

PI : Een paar boven de golf, een paar boven de oceaan en dan de laatste boven de zwarte zee.

PR : Wat zou daar aan de hand zijn...

De woorden van de prof zijn nog niet uitgesproken of daar schalt de sirene al. Het gordijn gaat open en dan zien we een paar vogels die duidelijk ziek zijn, niet meer kunnen vliegen of stevig onder de olie zitten...De vogels maken een hels lawaai.

PR : Juf Stip, zet vlug de spraaktransformator op zodat we kunnen verstaan wat deze vogels ons willen zeggen....

Juf Stip zet zich aan een p.c. en ...

ST : Prof Brein, de vogels proberen het volgende te zeggen: " U moet ons dringend helpen. Het zeewater is bedekt met een dikke stinkende laag olie. Eens het op onze vleugels hangt krijgen we het er niet meer af. Sommigen zijn al verdronken en de anderen kunnen niet meer vliegen."

PR : Dat komt vast door die schepen die in het midden van de oceaan zomaar de laatste restje uit hun tanks in zee lozen.

PI : En die vele oorlogen dan, ze proberen steeds eerst elkanders olietanks kapot te schieten, en die olie laten ze dan maar in zee lopen. Wat er met het milieu gebeurd trekken ze zich niet aan.

BIVAAKVERHAAL ANNO 1991

Nu komen ook een paar vissen op het scherm.....

PR : Vlug Stip, stem eens af op de vissentaal...

ST : DE vissen zeggen het volgende : "Zeg prof plezant h, door die dikke laag smurrie op het wateroppervlak kunnen we niet meer naar zuurstof happen, nu moeten we allemaal verhuizen naar een andere zee..."

PR : Zo kan het nu toch niet verder. Ik zoek de beste onderzoekers bij elkaar die ik kan vinden en ik stuur ze naar het rampengebied. Zij zullen de situatie ter plekke onderzoeken.

PI : Weet je wat, stuur die toffe ploeg jongens die we daarstraks nog gezien hebben.

PR : Ahja, hoe noemen ze nu weer, de rokkers?

PI : Nee, ik dacht dat het de Rakkers waren.

PR : Ja, dat is een goed idee, ik stuur de Rakkers vandaag nog op pad om het water op onze aarde te onderzoeken en hopelijk kunnen ze ons dan vanavond wat meer vertellen.....

FAMILIEDAG 25/07/1991

Spelers: Prof, Stagiair Eddy, Juf Stip, Woelie, Een Duiker

(Juf Stip laat iedereen binnen. De professor opent de vergadering.)

Prof: Jullie weten allemaal wel waarom we hier samengekomen zijn. Er is de afgelopen dagen heel wat gebeurd hier op de Wereldwerf en ik zou graag eens met jullie overlopen wat onze medewerkers hier er zoal van terecht gebracht hebben en hoe het tot hier toe met de problemen zit.

(Iedereen wil tegelijkertijd het woord nemen)

Eddy: Wel ja...

Woelie: Ik...

Duiker: Er is...

Prof: Ho, ho, niet allemaal tegelijk! Woelie, jou heb ik al het langst niet meer gezien, dus ik stel voor dat jij begint.

Woelie: Wel, ik heb hier een groepje gevonden dat me heeft willen helpen met mijn afval- en sorteerprobleem. Ze hebben verschillende containers gemaakt om al het afval te kunnen sorteren, zodat er zeker niets op de grond terecht moet komen. En ze hebben ook iets gedaan om de kleine plantjes de kans te geven om te kunnen groeien. Maar het is natuurlijk nog niet gedaan. We moeten allemaal ons best blijven doen om ...

(De duiker onderbreekt Woelie)

Duiker: Maar dat moeten we zeker ook doen voor het probleem van het vervuilde water. Er zijn nog steeds zeer veel zieke vissen en waterplanten. De kwikjes en de rakkers hebben me al een stuk op weg geholpen, maar dat is toch nog niet genoeg. Alle mensen zouden...

(Eddy onderbreekt de duiker)

Eddy: Alle mensen, alle mensen,...Het probleem van mijn zwarte foto's, dat is momenteel het voornaamste. Een fotograaf die van in de lucht het water nog niet eens kan trekken, dat is pas een belangrijk probleem.

Woelie: Oh nee, dat afval op de grond, dat moet eerst aangepakt worden.

Duiker: Nee, de aarde bestaat voor 75% uit water, dus ik vind dat dat wel het voornaamste probleem is nu.

Woelie: Nee, de grond!

Eddy: Mijn foto's!

Duiker: Het water!

Prof: Stop, stop, stop. Zo komen we geen stap verder. Ik dacht dat jullie wel als grote mensen konden vergaderen, maar jullie zijn een troepje ruziemakende kinderen. We moeten alles eens rustig op een rijtje zetten en allemaal proberen te luisteren naar wat de anderen te zeggen hebben.

Duiker: Ja, de professor heeft wel gelijk.

Eddy: Inderdaad.

(Woelie knikt instemmend)

Prof: Ik denk dat samenwerking pas echt iets aan de problemen kan verhelpen. Alleen is het veel te moeilijk. En er zijn gisterenavond weer nieuwe arbeidskrachten aangekomen, dus als iedereen zijn steentje bijdraagt, moeten we zeker al de eerste stappen voor een propere wereld kunnen zetten, want...SAMEN STAAN WE STERK!!!

SPEELCLUBDAG.

26/7/91

Personages: Brein, Eddy, Surfer, Pastoor, Boer, Marktkramer,
Meisje, Bakker, Kinderen, Oud vrouwtje.

*Win Koe Ingrid
Hanneke Gino Kakee Alphie Ines
Werner*

Eddy komt die morgen het lab. binnen met een zeer goed humeur...

Eddy: Wat is het toch een mooi weertje, hé prof!

Brein: Ja Eddy dat is waar, maar dat geldt niet voor alle mensen.

Eddy: Wat bedoel je daar nu weer mee?

Het is toch fijn als het zonnetje schijnt.

Prof: Daar heb je gelijk in, maar voor veel mensen is dat niet altijd zo.

(Plots gaat het alarm af!!)

Oei, wat zal het nu weer zijn?

(Men hoort op de achtergrond een stevige wind waaien, en dan volgt er een discussie tussen verschillende mensen.)

Surfer: Ho, wat is het toch mooi als er veel wind is.

Want dan kan ik lekker surfen, tegen een hoge snelheid! Meer wind! Meer wind! Oh ja dat is pas zalig om tegen 80 KM /uur op mijn plank te staan. Zaaaaalig!!!!

(Surfer verdwijnt van het scherm en een klaagende pastoor komt op het scherm.)

Pastoor: Oei, oei, mijn mooi kerkje!!! Snik Snik!!!

Brein: Wat is er dan toch??

Pastoor: Door die stomme wind is mijn dak gaan vliegen en ik kan geen mis meer opdragen.

En ik heb geen geld om een nieuw dak te kopen.

Hoo die stomme wind, wat gaan de mensen zeggen, die stomme wind. Snik, Snik!!!!

(Dan hoort men op de achtergrond stilletjes de regen opkomen, plots is het aan het regenen dat het giet.)

Boer: Regen meer regen, mijn oogsten zullen dit jaar zeer groot zijn en dat wil dan zeggen dat ik veel zal verkopen en dus automatisch veel verdienen. Joepie, ik wil nog meer regen!!

(Boer verdwijnt van het toneel en een marktkramer verschijnt.)

Marktkramer: Oeioeioei, door die stomme regen zijn er geen mensen op de markt, ik zal niets verkopen, ik zal vandaag geen eten hebben. Snik Snik!!!!

(Dan verschijnt plots de Zon, een fel licht misschien?, en een mooi meisje ligt heerlijk te zonnen.)

Meisje: Oh ja, meer zon zo wordt ik mooi bruin. De jongens zullen niet van mij kunnen afbljven.

Zaaalig, meer zon, oh ja lekker bruinen!!!

(Dan verschijnt de bakker die niet zo blij blijkt te zijn met te veel zon)

Bakker: Al mijn patekes worden zuur en dan nog in zo een warm weer achter een warme oven staan , oei oei oei en dan komen de mensen ook nog niet naar de bakker omdat ze veel liever liggen te zonnen, oei ik verkoop niets !!!!!

(Dan begint het plots te sneeuwen op het toneel, en een stel spelende kinderen komt tevoorschijn.)

Kinderen: Ja, sneeuwballen gooien niets is zo leuk oh wij hopen dat er nog veel meer sneeuw zal vallen.
Joepie ik heb u geraakt!!!
Hé jongens wie gaat er mee een sneeuwman maken?
Joepie meer sneeuw!!!!

(De kinderen verdwijnen langzaam van het scherm en een oud vrouwtje gaat moeizaam door de sneeuw.)

Vrouwtje: Oei nu val ik weer , dat is al de zoveelste keer vandaag en ik moet toch buitenkomen om boodschappen te doen. Die stomme sneeuw ik sta al vol blauwe plekken van het vallen. Weg met die sneeuw!!!!

(Dan gaan we terug naar het lab.)

Brein: Zie je nu Eddy , het weertype kan niet voor iedereen goed zijn.

Eddy: Ja blijkbaar wel , daar heb ik nog nooit bij stilgestaan, maar ja daar kan je als mens niet veel aan doen.

Brein: Inderdaad, daar kunnen we niets aan doen, maar misschien kunnen de weermakers onderons er wel eens iets speciaals rond ontwerpen, ik laat de keuze aan hen.

EINDE.

Zaterdag 27 juli

TOPPERS-DAG

Kotke

PERSONAGES: BREIN, EDDY, STIP, ASTRONOOM "FRANS"

Brein: Eddy jongen we gaan jou vandaag eens wat meer vertellen over hoe dat het komt dat wanneer wij gaan slapen ze in Amerika nog maar pas hun middagmaal achter de rug hebben, en om dat goed uit te leggen heb ik Frans uitgenodigd.

Eddy: Wie is Frans?

Brein: Wel Frans is een bekend Astronoom, iemand die dus heel van dit verschijnsel afweet.

Stip: En ziet hij er knap uit?
plots gaat de bel: "Ring!!!!"

Brein: Dat zul je dadelijk zien want dat zal hem zijn,
doe jij open Stip?

Stip doet de deur open en laat Frans binnen.

Brein: Aha... dag Frans dat is lang geleden!

Frans: Dag Brein, inderdaad dat is lang geleden, van toen dat we nog samen in de dezelfde klas zaten, wat gaat de tijd toch snel!

Brein: Mag ik je eventjes voorstellen mijn secretaresse Stip en mijn stagair Eddy.

Frans: Aangenaam mijn naam is Frans maar dat wisten jullie waarschijnlijk al.

Eddy: Ja, kun jij me nu het verschijnsel van dag en nacht uitleggen?

Frans: Oei, dat is snel maar toch een goede vraag, Eddy!
Om dat uit te leggen zullen we de taken een beetje verdelen zodat je het direkt zult begrijpen.

Eens kijken, wat hebben we daar zoal voor nodig?

Ten eerste we veronderstellen dat dit laboratorium het heelal is, want dat is de plaats waar zich alles afspeelt, en wat bevindt er zich zoal in het heelal, Eddy?

Eddy: Euh... de zon, de aarde, euh... sterren, de maan...

Frans: Heel goed Eddy, met deze komen we zeker toe om het uit te leggen.

Brein: Nogal een geluk dat ik het daarjuist nog uitgelegd heb!!

Frans: Dus ik zal beginnen met de uitleg want ik heb voor jullie nog een verrassing, maar daar zult ge straks wel meer over horen.
Ten eerste; Eddy jij neemt dit licht mee en ga daar staan, jij bent namelijk de zon.

Ten tweede; Stip jij bent de aarde en staat dus op een willekeurige plaats rond de zon.

Dus wat gebeurd er nu, de zon schijnt voortdurend haar stralen op de aarde, dus Eddy uw licht schijnen op Stip.

Wat gebeurd er nu nog? Wel de aarde draait dus in een bepaalde baan rond de zon, dat wil dus zeggen dat Stip rond Eddy draait. Terwijl dit gebeurt blijft de zon haar stralen op de aarde richten, maar let wel op de zon staat stil.

Daarbij komt nog dat de aarde niet enkel rond de zon draait maar ze draait ook nog eens rond haar eigen as.

Hoe kan dat nu zul je denken ? wel het is toch vrij eenvoudig, Stip terwijl jij rond Eddy draait moet je ook nog eens rond je eigen as draaien, want stel dan even voor dat je buik Amerika is en je rug Europa dan krijgen zowel je rug en je buik om de 24 uur het zonlicht te zien. Het duurt dus precies 24 uur voordat de aarde *nmaal rond zijn eigen as is gedraaid. Gesnapt!!

Stip: Zeg mag ik hier bijna stoppen met draaien ik ben bijna zat!!

Brein: Ja Stip stop maar ik denk dat Eddy en de anderen het wel zullen begrepen hebben .

Eddy: Ik vond het een fantastische uitleg Frans , maar hoe zit het nu met die verrassing?

Frans: Wel ik heb namelijk de toestemming gekregen om hier de **KETIASPEN-RAKET** te lanceren.

Eddy : De ketting-raket, wat is dat?

Frans: Neen Eddy de Ketiaspen-raket, dat is een raket met aan boord de Kerels, de tip-tiens en de aspiranten van chiro Lore, maar het is natuurlijk voor hen geen plezierreisje want het is de bedoeling dat ze een belangrijke boodschap meenemen, een boodschap waarmee een grote millieuramp kan voorkomen worden.

Brein: Wat een ervaring zomaar een raket lancering in mijn achtertuintje, hoe moet ik jou bedanken Frans?

Frans: Geen dank professor, het was een groot plezier voor mij om de mensen die hier aanwzeig zijn iets bij te brengen over de aarde.

Eddy: Kom laat ons alles in orde brengen voor de lancering van de raket.

EINDE.

Personages: Brein , Astronaut. *Koen*

(Brein is in zijn lab. aan het werk tot plots alle lichtjes in zijn lab. gaan pinken.)

Brein: Oei , oei , oei, wat zal het nu weer zijn , 't is te hopen dat er niets met ons raketje is gebeurd???

(Het gordijn gaat open)

Astronaut: Prof , prof , prof , help wat moeten we doen ?

Brein: Rustig , rustig , wat is er gebeurd?

Astronaut: Ons boodschap is in stukken weggevlogen, wat moeten we doen?

Brein: Hoe is dat gebeurd?

Astronaut: Ja, een vliegende steen heeft ons raket geraakt en juist op ons zeer belangrijke boodschap, één van de bemangingsleden is gaan kijken en aan de raket zijn er geen stukken enkel de boodschap is dus verdwenen.

Brein: Zo'n ramp is dit niet want ik denk dat ik de jongens en de meisjes wel kan overtuigen om mee de stukken te zoeken, want tenslotte die boodschap is immers van groot belang voor het behoud van het milieu!!!

Astronaut: Als je dat kan doen zou ik je zeer dankbaar zijn en ondertussen keer ik met mijn bemanning terug naar de aarde , veel sukses met de zoekactie en tot deze avond.

Brein: Ja tot deze avond.

Dus jullie hebben het mee kunnen volgen , de boodschap is dus verdwenen en het is nu aan jullie om gedurende de ganse dag een stuk van deze boodschap terug te vinden.

Deze avond brengen we dan deze stukken bij elkaar en hebben we terug die belangrijke boodschap.

Natuurlijk gaan we eerst nog eten en afwassen om daarna met volle moed te kunnen vertrekken.

Tot deze avond!!!!

EINDE.

PAGADDERDAG 29/07/1991

Ingrid Alphy

Spelers: Prof, Stagiair Eddy, Juf Stip, Stroper, Wandelaar

(De prof krijgt een alarmsignaal in zijn laboratorium. Hij kijkt op zijn scherm en ziet een stroper geniepig vallen zetten in het bos.

Wat verder wandelt iemand met een wandelstok. Plots komt de stok in een val terecht. De stroper heeft het dichtklappen van de val gehoord en komt nieuwsgierig kijken. Vol verbazing ziet hij de wandelaar staan.

Wandelaar: Ah, ben jij diegene die deze vallen hier heeft gezet.

Stroper: Eh, ja, ik...

Wandelaar: Weet jij wel wat je doet, ik had er evengoed met mijn voet in kunnen trappen. Ik maak hier elke dag mijn toertje. Het is gewoon levensgevaarlijk.

Stroper: Ik heb hier nog nooit een mens gezien. Ik dacht dat hier alleen dieren rondliepen, en die wil ik hebben.

Wandelaar: Dat is al even schandalig. Waar is dat goed voor? Die arme diertjes..

Stroper: Zeg, of hier nu een konijntje meer of minder rondloopt zal de zaak toch zeker niet maken, he. En ik kan veel geld verdienen met hun pels. Men maakt er bontmantels van.

Wandelaar: En hoeveel diertjes moet men daar niet voor doden?! Er zijn zeker wel 100 konijnen nodig voor zo 1 bontmantel.

Stroper: Is dat echt zo? Daar had ik nog niet bij nagedacht.

Wandelaar: Het natuurlijk evenwicht van dit bos wordt helemaal verstoord door jouw geknoei!

Stroper: Maar ik heb geen werk en ik moet toch wat geld verdienen om eten en kleren te kunnen kopen. En een job in de stad zegt me niets. Ik woon al mijn hele leven in de buurt van het bos en ik wil hier blijven.

(Ogenblik stilte)

Wandelaar: Wel, ik heb een idee! Als jij hier al zo lang woont zal jij het bos zeker wel goed kennen.

Stroper: Oh ja, ik weet hier bijna elke boom staan en ik ken elk konijnehol en elk vogelnestje.

Wandelaar: Luister, de boswachter van het dorp is ziek en men zoekt iemand om zijn taak over te nemen. Zou dat niets voor jou zijn? Je kan dan zo wat geld verdienen en je kan bij het bos blijven leven.

Stroper: Ja, dat zegt me wel iets.

Wandelaar: Maar dan moet je zeker beloven om nooit meer een val te zetten. Ik denk dat je meer plezier zal hebben aan het verzorgen van de dieren, dan aan hen te zien lijden, denk je ook niet?

Stroper: Ja, dat is wel waar. Ik zal zeker mijn best doen om goed voor alles hier te zorgen.

Wandelaar: Goed. We zullen elkaar hier dan nog wel regelmatig zien bij mijn dagelijkse wandeling. Dan kan je me vertellen hoe alles hier verloopt en ik kan dan mee een oogje in het zeil houden voor moest je weer zin krijgen om te stropen.

Stroper: Dat zal zeker niet meer gebeuren, dat beloof ik je. Ik zal al dadelijk beginnen met alle vallen op te ruimen.

Wandelaar: Dat is een zeer goed idee. Tot kijk!

(Het scherm gaat dicht en de Prof wendt zich tot Eddy en tot Juf Stip)

Prof: Wel, wat vonden jullie daarvan?

Stip: Ik ben blij dat het zo afgelopen is. Ik vind het vreselijk wat men die arme diertjes aandoet. Men doodt wezels, konijntjes, zeehondjes, en nog andere diertjes, en alles enkel en alleen omdat enkele dames zich toch zo chic voelen met een bontmantel aan. Het is gewoon schandalig. Ik zal zoiets nooit dragen!

Eddy: Dat vind ik zeer goed gezegd! Als alle vrouwen zo zouden denken zou er niets aan de hand zijn. Maar ik ben bang dat we zover nog niet zijn.

Prof: Nee, dat denk ik ook niet. Er lopen nog veel stropers rond in de bossen. Misschien zelfs wel hier in de buurt.

Eddy: Dat zou eens onderzocht moeten worden.

Prof: Ja, ik had gedacht dat dat misschien wel eens een taak kon zijn voor de allerkleinsten onder ons. Misschien is hier in het dorp wel een boswachter of iemand anders waaraan ze inlichtingen kunnen vragen. Of ze kunnen misschien zelf eens in het bos op onderzoek gaan.

Stip: Dat is een goed idee.

Eddy: Dat moeten ze zeker doen!!

De tiende dag :

Personnages : de professor, Eddy, Mevr. Stip en een sterretje *Leer*

De professor zit rustig in zijn boek te lezen, wanneer hij plotseling een gefluit hoort.

Prof : Eddy, stop eens met fluiten ! Ik kan me niet concentreren.

Eddy : Ja maar, professor ...

Prof : Niets te maren .

Stip : Willen jullie eens niet kabbelen.

Prof : Mevr. Stip, Eddy moet niet fluiten terwijl ik aan't lezen ben.

Eddy : Maar ik heb helemaal niet gefloten.

Prof : Wat is dat gefluit dan ?

Misschien kookt mijn waterketel ?

Stip : Ik zal wel eens gaan kijken.

Stip gaat kijken in de keuken en ziet dat de waterketel niet opstaat.

Prof : Tiens, tiens wat zou er nu weer aan de hand zijn.
Ik kan ook "nooit" rustig een boek lezen of er gebeurt weer wat.

Eddy : Misschien is het een bom zoals in de films.

Stip : Maar nee, Eddy. Je hebt veel te veel fantasie.

Het gefluit is nog steeds hoorbaar.

Prof : Ik zal eens op mijn scherm zien.

De professor kijkt op zijn scherm, maar merkt helaas niets op, vraagt aan de computer of hij soms weet wat er gaande is, maar de computer kan ons helaas niet helpen. Dan horen ze plotseling een grote knal in de tuin. Mevr. Stip laat een gil van het verschieten.

Prof : Wat is dat?

Eddy : Als ik nuchter redeneer, kan het al geen bom geweest zijn, want dan zou het hele huis in de lucht gevlogen zijn.

Prof : Oh Eddy, wat ben jij toch snugger. Dacht je dat ik dat ook niet wist !

Ik ga eens kijken naar buiten.

De professor gaat naar buiten en komt daarna binnen met Sterretje.

Stip : Wie ben jij ?
Ster : Ik ben Sterretje.
Eddy : Maar juffrouw, karnaval is al lang voorbij.
Prof : Eddy, deze juffrouw is niet verkleed. Ze is eigenlijk een komeet.
Eddy : Wat is dat een komeet ?
Ster : Wel, het is niet gemakkelijk om het uit te leggen, maar ik zal het toch proberen. Een komeet is een vallende ster.
Eddy : Waar woon jij ?
 In een huis ?
Ster : Nee.
Eddy : In een appartement ?
Ster : Nee.
Eddy : In een tent ?
Ster : Nee.
Eddy : In een karavan ?
Ster : Nee, nee Eddy. Ik woon in het zonnestelsel, maar dat is hééééééél ver van hier.
Prof : Ik zal eens een ernstige vraag stellen. Hoe komt het dat jij er anders uitziet dan in onze boeken ?
Ster : Er zijn kometen die verschillend zijn van grootte.
Prof : Nu je hier toch bent kan ik je eens van alles vragen, want als professor lees ik veel in boeken, maar of dat allemaal waar is, weet ik niet ! Mogen jullie vliegen waar jullie willen ?
Ster : Nee, de meeste kometen vliegen in langwerpige banen rond de zon.
Stip : Hoe komt het dat je naar beneden bent gevallen ?
Ster : Wel, dat komt omdat ik te dicht bij de zon ben gekomen. Dan verlies ik gas en ga ik branden. We krijgen ook nog een staart en dat is wat jullie mensen zien op de aarde.
Eddy : Hebben jullie een vader ?
Ster : Neen, niet echt.
 De grootste komeet is de komeet van Halley. Hij komt maar om de 76 jaar in de buurt van de aarde. Hij is een als een vader voor ons.
Eddy : Amai, dan is hij zeker al oud.
Ster : Ja, ja, hij is al zeer oud.
 Zeg professor, is het mogelijk om nog terug te keren ?
Prof : Tja sterretje, dat moet ik eerst heel goed bestuderen.
 Ik denk dat ik wel een groep astronomen ken die speciaal zijn opgeleid voor deze problemen. Misschien kunnen zij een soort luchtballon maken en kan je zo weer terug naar je zonnestelsel ?
Ster : Ja, dat zou goed zijn.
Eddy : Mag ik dan meegaan ?
Prof : Dommie, het is daar veel te warm !
Eddy : Hmmm.
Prof : Ga jij de astronomen maar helpen, dan kan ik rustig in mijn boek lezen.

BIVAKVERHAAL ANNO 1991

DE LAATSTE DAG (31.07.1991)

Personages : PROFESSOR, EDDY EN SECRETARESSE !!!!!!!!!

De professor is in zijn laboratorium bezig met alles in te pakken, hij is al een tijdje bezig voor hij merkt dat de anderen aanwezig zijn...

- PR : Haa, goede morgen. Ook al vroeg uit de veren zie ik. En goed geslapen... Daar komen Eddy en juffrouw Stip aan, die zullen ook nog maar pas wakker zijn.
- ED : Goeie morgen professor. Al zo vroeg aan het werk?
- PR : Natuurlijk Eddy, ons kontrakt met deze jonge mensen loopt vandaag af, en aldus pak ik alles in om naar en volgende groep jongeren te trekken.
- ST : Och ja, de tiendaagse opleiding loopt vandaag teneinde... Maar, zeg Prof, zou ons werk nu iets hebben uitgehaald ???
- PR : Vraag je nu of we de wereld hebben gered, Eddy, of we het milieu nu echt tien dagen hebben gered van vreselijke natuurrampen??? Natuurlijk moet ik je dan teleur stellen. Er worden immers dagelijks nog altijd zeer grote oppervlakten woud omver gekapt in de regenwouden, en heel grote hoeveelheden giftig afval in de lucht, in het water of op het vaste land gestort...
- ED : Hebben we dan echt niets kunnen verbeteren, professor. Is al ons werk dan echt tevergeefs geweest...
- PR : Nee Eddy, Ik denk dat we in die grote groep jongeren daar toch wel iets hebben veranderd, misschien niet overal maar toch genoeg om ze te doen beseffen wat een gevaarlijk beest de mens wel is, als we het kontakt met de natuur verliezen...
- ST : Ja de mens is slechts een klein stukje van de natuur en toch slagen we er bijna in om de ganse natuur naar de maan te helpen... Laten we de jongens en meisjes een aandenken geven aan deze tiendaagse opleiding.
- PR : Jawel, daar hebben we natuurlijk aan gedacht, naast een fantastisch aandenken dat jullie misschien van jullie leider of leidster gaan krijgen, geven we jullie ook het originele kontrakt mee dat jullie in het begin van 't bivak zelf hebben ondertekend.
- ED : Ja, hang het boven je bed of kleef het op je schoolkaf, het is een bewijs dat jij wel beseft dat er een vuiltje aan de lucht is, en er zelfs iets aan wilt doen, en ieder begint bij zichzelf...
- De assistenten van de prof delen de kontrakten uit...
(in plastik mapjes als bescherming !!!!!)
- ED en PR : En denk eraan : Het werk is nog lang niet gedaan, dit was slechts een begin !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
- TOT ZIENS, EN DENK GROEN, DAAAAAAAAAAAAAG!!!!!!!!!!!!